

faa have Kunstsmørfabrikanterne at vælge mellem Blaåt og Rødt eller hvilkensomhelst anden Farve, de lyste. Jeg antager ikke, det er den høitærede Ministers Mening, og derfor anser jeg det for en Selvfølge, at vi til 3die Behandling faae denne Paragraf i en saadan Affattelse, at vi virkelig Allesammen forstaa, hvad der ligger i den, og ikke som den ærede Taler, der sidst havde Ordet (Lüttichau), sige, at det Spørgsmaal, hvorledes det skal forstaaes, henstille vi til Smørfabrikanterne, og gjøre de det ikke godt nok, kunne de ligge, som de have redet. Nu er der af et Mindretal i Udvalget stillet et Vædringsforslag om, at Ordet „Farve“ skal forandres til „Handelsfarve“. Jeg vil spørge, om der er Nogen, der tror, at dette i væsentlig Grad forandrer Paragrafens Indhold. Nei, paa ingen Maade. Jeg veed i Grunden ikke, hvad der menes med dette „Handelsfarve“ undtagen det, at det er en saadan Farve, som Smørret gaar med i Handelen. Men Smørret gaar med alle mulige Kulører i Handelen, og nu have vi jo begyndt paa en Export her fra Landet af Meierismør, som er hvidt eller grumme lidt farvet. Det er jo klart nok, at naar vor Smørproduktion udvikles her i Landet og bliver ved at gjøre det med den rivende Hurtighed, hvormed den har udviklet sig i de senere Aar, bliver det nødvendigt at optage Konkurrencen med Frantsmændene i Sydhengland. Der spiser man ikke gult Smør — Frantsmændene sende ikke gult Smør over Kanalen — men kun hvidt Smør med gult Anstrøg. Vi have ogsaa begyndt paa at producere af den Slags Smør, og der er ikke Tvivl om, at denne Produktion vil tage til Aar for Aar. Men hvad nytter det saa, at vi her i Lovforslaget sætte: „Handelsfarve“, thi saa bliver Hvidt ogsaa Handelsfarve. Farven retter sig efter, om vi sende Produktet til Syd- eller Midtengland. Jeg ser ikke, vi naae Nogetsomhelst ved at vedtage Mindretallets Vædringsforslag om Handelsfarven. Før vi kunne vedtage § 7 — saaledes staar det i alt Fald for mig — maa vi have en authentisk Fortolkning af „Handelsfarve“, som der ikke er Tvivl om, at Domstolene ville følge. Det slaar ikke til, at den høitærede Minister nu staar op og siger, at efter hans Mening skal det forstaaes saaledes; han kunde maakte komme til en anden Mening end de forskjellige ærede Medlemmer. Det slaar ikke til, fordi det er Domstolene, der komme til at afgjøre det Spørgsmaal. Jeg gad nok se, hvad Humør Dommeren vil være i, naar han skal stjerne over denne Lovparagraf, som der kan være 100 forskjellige Meninger om, eftersom man taler med Folk. Jeg gjør derfor den Hen-

stilling til det ærede Udvalg, for saa vidt der er Udsigt til, at denne Paragraf kan blive til Lov, om det da ikke til 3die Behandling vil forme Paragrafen saaledes, at vi virkelig kunne forstaa, hvad der menes, og at det, der staar, bliver det, der har været agiteret for Landet over i lang Tid, og som det har været den almindelige Mening skulde ligge i denne Paragraf, nemlig, at Kunstsmørret maa ikke have anden Farve end den, som det faar ved Tilberedningen, saaledes som det skete forleden ude paa Landhøjskolen. Vi maa have bestemte Ord ind i denne Paragraf og kunne ikke nøtes med saadanne almindelige Bemærkninger som almindelig Smørfarve o.s.v., da det ikke siger noget Bestemt, men i Virkeligheden siger, at Kunstsmørret hverken maa være hvidt eller stærkt gult eller svagt gult, men at det skal have en derfra forskjellig Farve, og saa ere vi inde paa, at det enten skal være rødt eller sort, det kunne Kunstsmørfabrikanterne gjøre efter Behag. Det ærede Medlem af Udvalget, der sidder her foran mig (Dalsgaard), siger Nei, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret dert, ligesaa lidt som han har Ret i de Betragtninger, han gjorde gjældende her i Salen i Gaar, da det ærede Medlem nemlig sagde, at naar Kunstsmørfabrikanterne bare passede paa, at det ikke lignede Natursmør, kunde de gjerne gjøre det gult. Nei, komme de først ind paa den gule Farve, og det ikke bliver en meget stærkt gul Farve, vil det ligne Natursmør. Saa snart der stilles Natursmør ved Siden af det, ville de ligne hinanden, og saa vil Kunstsmørfabrikanten blive dømt i Henhold til denne Paragraf.

N. Andersen (Thisted Amts 3die Valgkreds): Det glæder mig at kunne knytte det Par Bemærkninger, som jeg vil fremsføre, til det, som min ærede Sidemand tilhøre, det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Lüttichau) sagde, idet han fremsatte et Par Bemærkninger, der efter mit Skjøn netop traf Hovedet paa Sømmet, og netop pegede paa de Hjørnesteene, hvorom hele Sagen breiede sig, idet han nøiagtig pegede paa, efter mit Skjøn, hvorfra Faren kan stamme. Han sagde, at vi kunde glæde os ved, at England i saa høi Grad, som det nu sker, lægger sig efter Opdrætning og Kvægfedning, og at det ikke lægger Vægt paa selv at tilberede sit Smør, thi saa være vi færdige. Det er sikkert. Derom er der intet ingen Tvivl, at i samme Døielik som Englænderne opdagede, at de selv kunde være ligesaa godt Smør som vi, være vi færdige med vort Smørfalg i England,